

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Constantin Gurschi,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2013, declarat de avocatul Eugen Chirsanov, în numele inculpatului

***Tulușniuc Ivan Ivan**, născut la
02 iulie 1987 în s. Sărata Galbenă, r-nul Hîncești,
domiciliat în mun. Chișinău str. Cahul 8, ap. 82,
cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente
penale.*

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>07 februarie 2012 - 11 ianuarie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>17 octombrie - 28 noiembrie 2012,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>05 februarie - 03 iulie 2013.</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 ianuarie 2013, Tulușniuc Ivan a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 2 ani.

De la Tulușniuc Ivan s-a încasat în folosul lui Saharneau Andrei prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei.

Acțiunea civilă în partea încasării pagubei materiale a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

2. În fapt, instanța a constatat că la 13 august 2011, ora 13.00, conducînd automobilul de model „BMW X5”, cu n/î HN AS 738, pe str. Petricani 88/1, mun.

Chișinău, inculpatul Tulușniuc Ivan n-a ținut permanent seama de împrejurări, n-a apreciat corect situația reală pe drum, prin ce a încălcat cerințele pct. 11 a Regulamentului Circulației Rutiere, care stipulează că, conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat: lit. f) să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulația nedirijată; pct. 45 a Regulamentului Circulației Rutiere: 1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului și pct. 46 a Regulamentului Circulației Rutiere: conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă: a) copii, persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de invaliditate. Ca urmare inculpatul a comis tamponarea pietonului Saharneau Andrei, a.n. 1957, care traversa carosabilul de la dreapta spre stânga, conform sensului deplasării automobilului, cauzându-i vătămări corporale grave.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 264 al. (3) lit. a) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale.

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Apelantul a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă și nu va aduce la corectarea lui, deoarece inculpatul nu a conștientizat fapta comisă, nu a recuperat paguba materială și morală pricinuită părții vătămate.

3.1. A declarat apel și inculpatul, în care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie micșorat termenul de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport.

El a menționat că este căsătorit, întreține un copil minor, soția se află în concediu postnatal, iar șoferia este unica lui meserie și sursă de întreținere a familiei.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2013, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond, la aplicarea pedepsei inculpatului, a ținut cont de totalitatea circumstanțelor reale și personale, de gravitatea infracțiunii

săvârșite, că circumstanțe agravante nu există, că pedeapsa numită este una efectivă, care își va atinge scopul de îndreptare și reeducare a inculpatului.

5. Avocatul Eugen Chirsanov a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie micșorat termenul de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, aplicat față de inculpat.

Recurentul a invocat că: „*drept motive sunt invocate motive deja anunțate*”.

În drept recursul se întemeiază pe prevederile: „*art. 427 (1), 6) CPP*”.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2), 429 alin. (1), 430 alin. (5), 434 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să fie motivată, să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Instanța de recurs, se pronunță doar în limitele motivelor invocate în recurs.

Recursul nominalizat este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri pentru declararea recursului ordinar - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, în pofida prescripțiilor enunțate, recurentul nu a specificat asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care ar fi erorile concrete de drept și esența circumstanțelor că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Astfel, recursul ordinar nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește condițiile legale de conținut.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431, 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Eugen Chirsanov împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2013, în privința inculpatului Tulușniuc Ivan Ivan, pe motiv că nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Decizia este irevocabilă, motivată și pronunțată la 03 iulie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc